

Skolelærerseminarierne, det kgl. Døstummeinstitut, det kgl. Blindinstitut, det store kgl. Bibliothek, det kgl. Akademi for de skønne Kunster og de kgl. Kunstsamlinger ansatte Embeds- og Bestillingsmænd".

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsettelse af første Behandling af Forslag til Finantslov for Finantsaaret fra 1ste April 1881 til 31te Mars 1882.

Lund: Paa Finantslovsforslagets § 27 foreslaas, at der skal bevilges 11,000 Kr. som Udlaag til Rettelse af den det lollandste Digelag i Anledning af Anlaget af de offentlige Diger paa Lolland paahvilende Digekstatsbyrde. Som det vil være i det høie Thing's Grundring, indkom der i forrige Rigsdagsamling et med talrige Underkrifter forsynet Underagende fra Lolland om Lempelse i Digekstatsbyrden. Underagerne foresloge ikke nogen Bet, ad hvilken denne Lempelse i Digekstatsbyrden skulde finde Sted, de overlode det til Thingets og Indenrigsministerens Visdom at træffe en Afgjørelse. Som den Folkethingsmand, gennem hvem Underagendet blev tilsendt Folkethinget, og som den Folkethingsmand, hvis Kreds i særlig høi Grad er bebyrdet af Digekstat, tilsendte jeg Finantsudvalget nogle Forslag om Ordningen af dette Spørgsmaal. Saavel den høitærede Indenrigsminister som flere Talere fandt, at mine Forslag vare i høi Grad bededne. Ikke destomindre ere mine Forslag dog ikke ganste fyldestgjorte i det her foreliggende Forslag. Mit Hovedforslag gik ud paa, at Staten skulde udløse Digelaget af Gjælden til Privatbanken, saa at Staten selv kunde blive Digelagets Kreditor. Deraf vilde Følgen blive, mente jeg, at Afdragsfristen kunde forlænges fra 28 til 50 Aar, og at Forrentningsprocenten kunde nedsættes fra $4\frac{1}{2}$ til 4. I det Forslag, som staar her paa det foreliggende Finantslovsforslag, foreslaas der bevilget 11,000 Kr. for iaar som et Laan til Digelaget, hvilken Sum, efter hvad der staar i Minnerkingerne til Finantsloven, betegner den Lempelse, der vilde indtræde, hvis Afdragsfristen blev forlænget fra 28 til 40 Aar og med Bibeholdelsen af Forrentningsprocenten $4\frac{1}{2}$. Det er jo altsaa en hel Del mindre, end jeg havde tilladt mig at foreslaa. Jeg tror ikke, jeg tager meget feil i min Beregning, naar jeg siger, at, dersom mit Forslag var gaaet igjennem, vilde Digekstatsbyrden have faaet en Lempelse af omtrent 2 pCt af den oprindelige Gjæld til Privatbanken. De af Maribo Amisraadskreds isølge Lov af 23de Mai 1873 optagne Laan udgjorde et samlet Beløb af 1,247,688 Kr. 70 D. Heraf paahviler der Digelaget de to Kredieale eller 831,792 Kr. 2 pCt. af dette

Beløb udgjøre noget over 16,000 Kr., hvilket altsaa vilde være den Lempelse, som Digekstatsbyrden vilde have faaet efter mit Forslag, medens det efter det foreliggende Forslag kun bliver 11,000 Kr., og saa kommer hertil, at den halve Procent, som vilde være bleven sparet for Digekstatsbyrden, ligesvem havde været en Gave til dem, medens nu ogsaa den halve Procent efter det foreliggende Forslag skal betales tilbage efter Udløbet af de 28 Aar. Det er saaledes ikke saa ganske lidt mindre, der tilbydes i det her foreliggende Forslag. Da Loven af 23de Mai 1873 blev given, tænkte man sig, at den Byrde, som vilde komme til at paahvile Digekstatsbyrden paa Lolland, var omtrent Halvdelen af, hvad den senere i Virkeligheden er bleven. Dertil kommer, at der er flere Digekstatsbyrde, der have en meget ringe eller egentlig slet ingen Fordel af, at Digerne ere bleven opførte. Der er Jorder paa Lolland, som ikke i Menneftaalderne have været oversvømmede, men som under Stormfloden bleve oversvømmede, saa at Vandet stod derpaa en ganste kort Tid, men uden at de toge nogen Skade. Ogsaa disse maa tage Del i Digekstatsbyrden, og den er rystkende for saare mange af disse Jorder's Eiere. Det er en Lov, som paahbyr denne Digekstat, som de maa udrede uden Hensyn til, om de have ønsket Diger opførte eller et. Jeg tror, at, da Byrden er bleven saameget større, end man oprindeligt havde tænkt sig dengang, da man gav Loven, saa er der al mulig Grund til nu at komme Digekstatsbyrden paa Lolland imøde og give dem en nogenlunde antagelig Lempelse, større end den, der tilbydes ved dette Forslag. Jeg ser, at Forslaget kun gaar ud paa at give Digekstatsbyrden paa Lolland en Lempelse. Jeg vil tillade mig at henvende mig til den høitærede Indenrigsminister og det eventuelle Finantsudvalg, om der ikke kan være Grund til ogsaa at gjøre Noget for Digekstatsbyrden paa Falster. Eftjndt jeg ikke er ganste tilfreds med det Forslag, der er stillet, kan jeg dog ikke Andet end glæde mig over, at det er kommet frem paa Finantsloven og rimeligvis vil blive staaende der og vil komme frem paa alle de følgende Finantslove. indtil Digelagets Gjæld til Privatbanken er betalt. Der vil jo da altsaa blive rig Anledning til, at dette Spørgsmaal kan komme til fornjet Drøftelse, og jeg haaber, at denne fornjede Drøftelse vil føre til, at Lollændernes bededne og jeg vil sige berettigede Krav kan blive fyldestgjort. Det, at dette Forslag er kommet frem paa Finantsloven og rimeligvis vil komme til at staa der, betragter jeg som vor § 5 og haaber, at denne vor § 5 skal have en bedre Lykke med sig end den mere bekendte.

Endnu kun et Spørgsmaal til, der har særlig lokal Interesse for min Valgkreds, men da ogsaa har en noget vidererækkende Interesse. Der blev for nogle Aar siden anlagt en Davn paa Lollands Sydøst ved Krennitze; det var af Gen-